

אשירה נא לידידי שירת דודי לכרמו.

נחל נובע במקור חכמה, רבות בנות עשו חיל ואת עליית על כלנה, מי יפאר ומי יהלל רוממות נפלאות נשמתך, מי יספר ומי ימלל גדול יגיעות עבודתך, מי ישיג ומי יבין רוממות גוראות השגתך.

חרוז א'.

נשמחך ושמך הם מהשבעה דברים שקדמו להעולם, ע"כ אמרת שאתה זוכר לא כלום שהוא לנר"ן קודם. ואמרת שאתה סבא דמבין וזקן שבוקנים, ועדיין אתה יניק לנמרי ולא התחלת לחיות כלל בעולם. וע"כ אמרת שכל זמני העולם להרף עין אצלך עולים, וזכית לחיים נצחיים ועליך נאמר בני אתה אני ילדתיך היום.

הידוש גדול כנשמתך עדיין לא היה משנים קדמונים, נשמחך היא שושנה הנתונה בראש הבסא במרום. ובעיון הדורות ומפני המחלוקת כונחת למטה בהסתר ובהעלם, עוד יבא אחד באחרית הימים. אשר יגביהך ויחזירך למקומך למעלה בשמי מרום, ואז תנגן הנגון הנפלא בע"ב אשר יהיה העוה"ב של כל הצדיקים, ע"כ אמרת שחידוש כמותך עדיין לא היה בעולם.

כנגזי מרומים נמשכה נשמתך וירדה להחתונים, והוליכה בכל העולמות והכריזו לפניה אם יש מי שיאמר עליה חיבת ואשמים, ולא נמצא עלי' שום חוב ובא אחד וצעק רבין העולמים, על מה שוא בראתני להסית את בני אם הנשמה הזאת תרד לתחתונים אין לי מה לעשות בעולם, והשיבוהו הנשמה זאת לירד מוכרחת בשביל הקון העולם, ואתה תן לך עזרה.

נהן לעצמו אנה האחר עצות רעים, והעמיד עליך איש אחד קן אשר הוא ממכריו משנים קדמונים, והגדיל שמו בעולם, איש מעלג שפתים, אשר לא שמע אל קל מלחשים חכמים. והבנים בלבו עליך קנאה ושנאה חנם, וכדה עליך דברים שלא היו מעולם, והרחיק ממך בני העולם.

נחל נובע במקור חכמה, רבות בנות עשו חיל ואת עליית על כלנה, מי יפאר ומי יהלל רוממות נפלאות נשמתך, מי יספר ומי ימלל גדולת יגיעות עבודתך, מי ישיג ומי יבין רוממות גוראות השגתך.

חרוז ב'.

נפלאות חסדי ה' אפנם עדיין לא גלים, רבות מחשבות בלב איש ועצת ה' היא תקים ולעד תקיים. נמרת ותנמיר, צצחת ותפצח כשדתך נצח ונצחם, ואם לא נמרת בהיותך בחיים, אתה ניסר אחד המתלקתך גם היום, ע"י חיבורך ותלמידך היקרים וע"י ציונך המסוים.

חזקת על הארי ודרוב ובוקני החזקת, ואת חמשת חלוקי אבני הקודש בילקוטך הנחת וסן הנחל נובע מקור חכמה אותם ביררת, ולקראת הפחרף מערכת אקים חיים ואת אבני הקודש במצחו השקעת, ואותו ואת מחנהו הרגת, ואת מחנך מירו לכן לכתר תורה ולכתר שם מיב העולה על כולם זכית, וגם כתר מלכות לזרעך הוא משיח בן דוד שיה' מיוצאי חלצידך וחחכאת, רצת הצלת, ביררת, פעלת.

מלחמות רבות וכפירות נלחמת ובכולם את שונאך נצחת, ושיני רשעים שברתה. ואת מחנך קדוש מרום הצלת, ואת כתרך והפאטרעט, שלך מהרפש ומיט. רחצת ומיהרת. יען כל ניסי ודתי ישראל מגינים עליך במראה חיות, ע"כ את הר הקודש מחרבנו ומשנתו הקיצת ועיל מלכות שמים בלב שלם עליך קבלת, ואת אנשי שלוםך החת כנפו השכינה הכנסת.

ומבין

שיר ידירות

ג

נהל גובע בקור חכמה מי יפאר ומי יהלל רוממות נפלאות נשמתך
 רבות בנות עשו חיל ואת עלית על כולנה מי יספר ומי ימלל גדולת יגיעות עבודתך
 מים עמוקים עצה בלב איש ואיש תבונות ידלנה מי ישגי ומי יבין רוממות נוראות השגתך.

חרוז ה'

נפשות כל העולמות השתוקקו להכלל ביחד עם נפשך ונשמתך, ולהבטל ולהכלל ביחד עם
 במחויב המציאות בעת התבודדותך, ע"י גודל הביטול ושבידת כל
 וע"י גודל ביטולך והתפשטות גשמויותך, וגודל הדביקות וההשתוקקת שהייה משתוקק להש"י בעת התבודדותך

הידושי תורה ותפלה שחם נעשה ונשמע עלית בהם מדרגא לדרגא עד רום המדרגית עלית בעליותך
 עד שלתורה ה' ולתפלה ה' עלית בהשגתך והשגת לקית נוראית מאד שהם בחי' מקיפים הבנסת בפנימית מחשבתך
 ובכל פעם מתורה שהיא נעשה עשית תפלה שהיא נשמע, כן הלכת מדרגא לדרגא ומעולם
 לעולם עד שלתורה ה' ולתפלה ה' עלית במדרגתך
 ימשם המשכת דברי תורתך והשגתך, ועל כן אמרת לתלמידך שכל הששים רבוא אותיות
 התורה עומדים נגד עיניך ואתה עושה מהם צירופים נפלאים ברוח קדשך

לעינות החכמה המשכת ממקור החכמה העליונה די סיפוקך, והשקית מהם את כל אנשי
 ומשם ידעה כל השבעה חכמות לתכליתך, והרויית בהם כל החכמים צמאונם באמירתך.
 ובכל דבר נשמי ובכל שיחה ומעשה אשר סיפרו לפניך מצאת בהם דברי תורתך, וכל רז לא אינם
 גם מצאת בהם רמזים אשר רמזו בהם אליך, ושימצאו בכל דברים נשמיים ושיחות שבועולם הרמזים
 אשר בהם מלובשים. לימית גם לתלמידך

נפשות דומם צומח חי מדבר נכספו להכלל בתפלתך, וכולם מצפים לתיקינך, הרצים יצאו רחופים
 מבהלים בדבר המלך
 ופתשנן כתב אנהותיהם הוריצו זה לזה עד שהגיעו אצלך ואתה עושה מהם שירות ותשבחות
 וכולם באים אצלך לתקנם בתפלתך ובתורתך; כל זה זכות ע"י ריבוי התבודדותך ורבות
 וההשתוקקות בשיחך לפני קינך, וע"כ אמרת לתלמידך כאשר אתה מהפך עפעפי עיניך אתה
 רואה מסוף עולם ועד סופי, וכל הנבראים עומדים נגד עיניך ומשתוקקים להכלל בדידותך.

נהל גובע בקור חכמה מי יפאר ומי יהלל רוממות נפלאות נשמתך
 רבות בנות עשו חיל ואת עלית על כולנה מי יספר ומי ימלל גדולת יגיעות עבודתך
 מים עמוקים עצה בלב איש ואיש תבונות ידלנה מי ישגי ומי יבין רוממות נוראות השגתך.

חרוז וא"ו

נפשות ונשמות דאיתרביאו בגן לתקנם וליפם עליך קבלת, ולהשניח על השדה והגן לסקלו מכל
 מכשול מתניך חגרת

ולהשקותו ממימי התורה עליך קבלת, ציצים ופרחים ושושנים שהם איתיות ותיבות מדיבורי התפלה משם לקמה,
 ואת דיבורי התפלה שהם נשמות קרושות אחד מהם עשים, ומתיבה לתיבה ומברכה לברכה בהם הלכת.
 ואת כולם ביחד קשרת, ובגמר התפלה עריין בתחלתה עמרת, ועם כולם את עצמך חבקת ונשקת,
 ומאו אשר דבר זה עליך קבלת, מפני עון הדור קטרוג גדול עליך עוררת, וע"כ יסורים גדולים
 וגם אשת נעורייך ובניך היקרים אברה ומפני עין הדור והמחלוקת דבר זה בחיים חיוהך לא
 ועם מיתתך הרבה נפשות תקנת, ואתה עוסק בזה גם עתה ע"י ציונך הקדוש וע"י חיבורך
 הקדוש אשר השארת
 והעיקר יגמר ע"י משיח צדקיני אשר יהי מורעך

ד"ים טובים שאין בהם שום חסרון תמיד חיית, וע"כ למדינה של עשירות החיים טובים שלחם החזרת
 וגם הגנני שלחם מצאת ע"י

שיר ידידות

ד

רבות בנוח עשו חיל ואת עלית על כולנה
מים עמוקים עצה בלב איש וחכמות ידלנה
מי יספר ומי ימלא גדולת יגיעות עבודתך
מי ישיג ומי יבין רוממות נוראות השנתך.

חרוז ה' כפול

נשגבו מאר השנותיך, עם דרי מעלה ועם דרי מטה היה לימודך, וכולם היו נצרכין לקבל
לדרי מעלה ולצדיקים גיבורי כח הדעה בלימודך, והורית להם הלימוד של איה כקום
מה פשפשה ומה ראית בראיתך, ומה ידעה בידערתך, ולדרי מטה שהם בני אדם קטני
היה ביכולתך להודיע להם שמלא כל הארץ כבודו למדת להם בלימודך, ולחוקם ולאמנם
אל תירא ואל תחז ה' עמך ואצלך וקרוב אליך ואל הפול בדעתך, ואל יבהילוך דברי יצרך.
השנתך כל זה השנה בנוראות

נמצאו מה מאד לחכי אמרתך, אשר אמרה והתפארת את עצמך שיש לך צואר נפלא ויפה אין
כי אתה יכול לעשות קולות הרבה בקול צוארך, ולא עוד אלא שאתה יכול להשליך מרחוק את
אשר לא ישמע כלל במקומך, וישמע במקום רחוק מאד ממקום עמידתך, ועי"ז את השני צפרים
חיות טהורות שנפרדו ונתרחקו זה מזו מוזן רב למרחוק אתה יכול לחברם יחד
עי" שאתה יכול לעשות כקולה ולהשליכו למקומו בקילך, וכן אתה יכול לעשות בקולו ולהשליכו
למקומו

ועי"ז אתה יכול להביאם זה לזה ממקום רחוק ולחברם יחד כרצונך, ואף שאלו הדברים סתומים
מאתנו כי הם סתרי

אבל הכוונה הפשוטה מרומן על קב"ה וכנס"י שמחמת עיונותינו חרב ביהמ"ק וישראל הלכו בגולה
וכניכול גם השכינה בגלות ונתפרדו זה מזה למרחוק ואתה יכול ע"י השנתך והפלתך ללמד זכות
בעד ישראל ולהמליץ עבורם בקול

ולהביא את הפלתם ביחד עם תפלתך אליו יתברך, וכן להיפך אתה יכול לחזק את ישראל בדיבורך
ולהודיעם שה' עמך ואצלך

וע"כ אמרת שיש לך השנה כזאת בהשנת אלקית שאתה יכול להביא על ידה את המשיח,
אך דיו לעבד להיות כרבו כן אמרת בשיחתך, ואמרת מפני שיש הכלי עולם ואתה מעקם
מהם את

ואיך מיציא שום הכל ורוח בהכלי העולם, ע"כ נראה עקום צוארך, ומה שלא נמרת זה הסיפור
מפני שעדיין מחמת עון הרורות ומחמת המחלוקת לא נמרת דבר זה בחיים חיותך, ואתה עוסק
בזה אחר דסתלקתך ע"י ספריך הקרושים וע"י קדושת

השיבות וגדולת מעלה ראש השנה השנת בהשנתך, יותר על כל בעלי השנה
אין זה לך ירושה מאבותיך, כי אם מפאת גדולת יקרת נשמתך ונוראות
ובמראה הנוראה מראית הכסא אשר הראתך, ומשם השנה זאת

השבת על דרכך וצפית הליכת ביתך ולחם עצלות לא אכלת מימך, טעמת כי טוב
ופעלת שלא יכבה לנצח אורך וגם לאחר הסתלקותך לא יכבה לעולם אשך
לזאת רמות הלמידך במאמך שיקבצו על ר"ה למקדש מעם הוא בית מדרשך ושיתפללו כל
הלמידך על קדושת

מימי חסדי דוד הנאמנים ממקור חצנתם ברוח קדשך חסרת ומצאת ושאתה מלא כרך ועשרה
מיני תהלים משם לקחה

לרוות צמאן עולריך ואל השוקת רצת ותשק כל גומליך, ותקן הכללי לכל ישראל משם היה
ולכל ניפול לעצבון רוח חוקת אותך באמירתך, ושני עדים נאמנים העמדת על זה
הלא המה קדושת ציונך וקברך, ואמירת עשרה מזמורי

לחוק מרבש לפי ומנופת צופים הסיפור שספרה מהבעמליר בלא ידים שעוסק לרפאות את הבת מלכה שהיא
הבנס"י

שיר ירירות

ה

ונפשותיהם מבאר שחה להצילם
 וברכי תורתנו הקדושה להדריכם, הלא הוא ע"י חיבוריו הקדושים וע"י ציונו הקדוש וע"י עשרה מזמורים
 בזה סתוק מדבש ומה עז מארי שאלו אנשי שלומיך זה לזה כחירותם, משיבים בעצמם זה לזה במליצותם
 מתוק מדבש הם סיפורי מעשיותיך בסדר סיפוריהם ונעיבות מעשיהם, והרמו כהם יאמר משיח פירוש עליהם
 ועז מארי יאמרו בשיח שפתותיהם אתה הוא רבינו שכבשת את יצרך בשמירת בריתך מנעורים אין דוגמתך
 בזה יפית ומה נעמת אהבתך אלינו מתענוגים, אהבת דוד ויהונתן אהבתנו מעולם, ולא תבטל לעולם
 יען אינה תלויה בדברים בטלים, לכן לא תכבה ולא ישמנה לאמים רבים ולא מים הוידונים
 אף לא יין משתיהם, ע"כ אהבה רבה אהבת עולם (עולם) אהבתך

נשא לבנינו וכפינו אל אל בשמים, לכל נאבד עולם הנצחי בעבור שחלים, ולא נמכור צדיק בעבור נעלים
 ובל נחליף העונה והאמונה והיראה שהם הג' שרשים ואת מקור נקידת האמת שהוא גוף האילן הק' והנעים
 ובעבור כבוד המדומה ויין משתיהם, עד ישקף ה' ויערה עלינו זעל כל ישראל רוח בבוא מורעך
 משיח צדקינו שיה'

נשים לפינו מחסום מלספר שבחך ותהלתך, פן נבא למעט בכבודך וגדלך, אבל איך נחריש ואיך נתאפק
 מלספר נפלאותיך בהתפעלות נפשותינו המזושרשים בנפשך, בראותינו את יקר הפארת עריבת מתיקות תורתך
 ובראותנו את נפלאות ונוראות השיחות והסיפורים שבספר סיפורי מעשיותיך

נחל גובע בקור חכמה מי יפאר ומי יהלל רוממות נפלאות נשמתך
 רבות בנות עשו חיל ואת עלית על כולנה מי יספר ומי ימלל גדולת יגיעות עבודתך
 מים עמוקים עצה בלב איש ואיש תבונות ידלנה מי ישג ומי יבין רוממות נוראות היגנתך.

הרו יי.

נפלאות נפלאתי על בני העולם כי אחר הדברים והאמת האלה הנזכרים בא מנחרב ובכלב?
 בעוזון ובכלבולים. רבינו לוחם את מלחמתם והם בודים עליו כובים. הוא עוסק בהקנסם
 והם דוברים עליו שקרים. האם אינם יכולים לראות בעינים, ולשמע ולהבין בלבביהם על המעשה אשר נעשה עתה בימיהם, הלא ניתן ספר ונחזי אם יש תורה
 נפלאות כספרי רבינו ז"ל דוגמתם, ואם יש סיפורי מעשיות נוראות כמותם
 אין זה אלא שאחיות עינים אחזם ושח און מלשמע באונייהם, וחלכ זכחימו הושח על לבכם סלהבין בלבביהם
 לו חכמו ישכילו זאת לאחריתם ויתבוננו על תכליתם, ויביטו בספרי רבינו ז"ל בעין האמת לאמתתם
 כיירו וידעו שאין דוגמתם, ויעדין ויגדין על נוראות גדולתם

הכלים בנעימים נפלו לנו, אף נחלתנו שפרה עלינו, גם כליותינו בליצות יאשרונו
 נבדך לאלקינו אשר טוב יעצנו לכן תשמח לבינו ותגל נפשינו בעסקינו בספרי חיבוריך
 בזה מאד סתקו דברי חז"ל אלינו, אשר רמזו עליו באמרם לנו הלכה כרב נחמן והלכה כרב נחמן והלכה כנחמני'
 הכי קרא שמו נחמן כי זה ינחמני ממעשינו ומעצבון רוחינו, עד בוא משיח צדקינו אשר יהי' מוצאי חלציק
 נפלאות היא בעינינו גם עלינו, כאשר חשבנו על מעשינו, נתפלא במה לכל אלה זכינו, הלא לפי מעשה רז"ל
 ולפי מעשינו אנו דוסיס לפנינו כנוצה הרקה המונח על בגדינו אשר בבוא רוח כל דהוא עליה ואיננה
 אין זה אלא מסגלת נשמותינו המושרשת בנשמתך

נחל גובע בקור חכמה על מי עזבתני מי יחוס ומי יחמול עלינו
 חבול חבלנו ומי ירפא אותנו מי יחזק את ליבנו ומי ינשב עפרורית לבבינו
 מי יורה דרך ה' לנו ומי ישפוך מים מהודים עלינו למהרינו מעוונינו
 נשארנו כיתומים ואין אב ואין מנחם לנו מי יגוד ראש על שברינו

נחפך

ב

(*) ביתת ס' ר"א, צמ' גיסון דף ל"ה ע"א זכ'.

שיר ידידות

הלחן י"ג

גְּרֵבוֹת חֶסֶד עוֹד הַנִּיף לָנוּ אֶלְקִינוּ וְנַחֲלָה הַנְּלֵאָה אֶתְּךָ כּוֹנֵנָה אֹתָנוּ בְּהַשְׁאֵרִית וְהַחֲלִיפוֹת שֶׁהִשְׁאִיר רַבֵּינוּ
הוּא תִלְמִידוֹ הֵיכֵר אֲשֶׁר הֶעֱמִיר בְּשִׁבְלֵנוּ, הַכַּחֲוִי וּמַחֲזֵק אֹתָנוּ בְּדַבְרֵי: הַפְּלוֹתָיו וְתוֹרוֹתָיו הַיְקָרִים אֲשֶׁר עִמָּנוּ
הֵלֵא הֵמָּה כְּתוּבִים בְּסֵפֶר לִיקוּמֵי הַפְּלוּתֶיךָ וּסְפֵר לִיקוּמֵי הַלְכוּתֶיךָ

הַתּוֹרָה אִמְתָּ הִיְהִי בְּפִיהוּ וְעוֹלָה לֹא נִמְצָא בִּשְׁפָהוֹתֶיהוּ, פִּיּו פָתַח בַּחֲכָמָה, וְתוֹרַת חֶסֶד עַל לְשׁוֹנֵיהוּ,
שָׁכַמוּ נִמְוָה לִסְבוּל עוֹלַת הַתּוֹרָה וּמִצְוֹת כִּי רָאָה כִּי טוֹב מִנּוֹהֵתֶיהוּ, כְּבוֹד הַמְּדוּסָה וּקְבִיצַת הוֹן מִהֶאֱמַת
לֹא הִמְעֵהוּ, מַחֲלוּקָתָ רַבּוֹת וּשְׁפִיכַת דַּמִּים מִכֹּל וְהִסָּה רוּמְסִיהוּ, וּמִשָּׁם זָכָה לַחֲכָר סְפָרֵי לִיקוּמֵי הַלְכוּתֶיךָ

בְּחִסְדִּים מוֹהֵב וּמִפֵּן דַּבְרֵי פִּיהוּ. וְרַבִּים הִשִּׁיב מִעוֹן בְּשִׁיחֲתֵיהוּ, עֲצוֹת יְקָרוֹת כִּתּוּרָה רַבּוֹ דְּלָה וּלְאַחֲרֵיכֶם
הִשְׁקָההוּ. לֹא שָׁלוּ וְלֹא שָׁקַט עָרֵי לְאִיר יוֹצָאהוּ, וּבַעַם בְּרוּל עַל הַלּוֹחֹת הַכַּחֲבָההוּ, הֵלֵא הֵמָּה כְּתוּבִים
בְּסֵפֶר לִיקוּמֵי עֲצוּתֶיךָ

בְּחִמְתָּנוּ חִיבוּרֶיךָ אֲשֶׁר הִשְׁאֵרְתָּ אַחֲרֶיךָ הֵמָּה שִׁמְחוּנוּ אֲשֶׁרֵינוּ
תִּלְמִידֶיךָ וּבֶן דַּמְשֵׁק בֵּיתֶיךָ הוּא מִמְּתִיקַת דּוּבֶשֶׁךְ יִישְׁקִינוּ אֲשֶׁרֵינוּ
גַּעַר שְׁלֵא מִשׁ מִתּוֹךְ אֶהְלֶךְ הוּא דֶרֶךְ הָאֱמֶת יוֹרֵינוּ אֲשֶׁרֵינוּ

הלחן י"ד

בְּפֶשֶׁךְ אֹוֹתָהּ לְעוֹרֵר יִשְׁנִים, וּמִתְרַדְּמַת הוֹמֵן לְעוֹרֵר אֹוֹתָם, לְכֹל יִשְׁנֵי שִׁנָּה
ע"כ נִרְבָּה רוּחֶךָ אֶת כָּל דַּבְרֵי רֶכֶךְ בַּעַם סוֹפֵר לְכַחֲבֵם, וּבַעַם כְּרוּל אֹוֹתָם
וְדֶרֶךְ הַהִתְבּוֹדְדוֹת לְהוֹרוֹת אֹוֹתָם, וּבְשִׁיחוֹת נִפְלְאוֹת מִדַּבְרֵי רֶכֶךְ
וּבַחֵן אִמְתִּי מְנוּעַם שִׁיחוּתֶיךָ לְחֹזֶק הֵלֵא הֵמָּה נִאֲמָרִים בְּסֵפֶר

הַפְּלוֹת יְקָרוֹת חִיבָרָה וּמִתּוֹרַת רֶכֶךְ לְקַמַּת אֹוֹתָם, וּלְכֹל דּוֹרְשֵׁיךָ מִסְרַת אֹוֹתָם, כָּל רוֹאֵם כַּעֲוֵן הָאֱמֶת
יֹאמְרוּ שֶׁאֵין דּוֹגְמַתָם
מִעוֹרְרֵיךָ הַלְכוּת לְשׁוֹב לֵה' בְּלֵב שְׁלָם, וְכֹל סֵדָה טוֹבָה לְקִנּוּת בְּנַפְשׁוֹתֵיהֶם, אֲשֶׁרֵי הַשׁוֹקֵד עַל
דִּלְתוֹתָם יוֹם בְּיוֹם לֹאֲמָרָם וּבְלֵב נִשְׁכַּר לִפְנֵי ה' לְשִׁפּוֹךְ
וּבְשִׁמְחָה וְטוֹב לֵבֵב הָאֱמֶת הָאֲמוּנָה מְהוּכָם לְקִנּוּתָם, הֵלֵא הֵמָּה הַתְּחִינּוֹת וְהַבְּקָשׁוֹת, אֲשֶׁר בְּסֵפֶר לִיקוּמֵי הַפְּלוּתֶיךָ

בְּיֹוֹרָא הַשְּׁנָה רֶכֶךְ וְהוֹרוֹת גְּבוּהוֹת הַלְכוּשַׁת אֹוֹתָם, בְּתַפְלוֹת וּבְקָשׁוֹת נִשְׁנָבִים וְיֹקָרִים כִּי רָאָה כּוֹזֵאת
וּמִי שִׁמְעַת כְּמוֹהָ כַּעֲוֹלָם
רְצוֹן רֶכֶךְ וְהַתְּבּוֹדְדוֹת הַרְבִּים הֵמָּה הִי בַּעוֹרֶךָ לְעִשׂוֹתָם, לֹוֹאֵת אֵין לְשֹׁאֵל אִם רוּה"ק נִמְצָא
יַעַן הֵם בְּנוִים עַפ"י הַקְּדוּסוֹת נִשְׁנָבִים אֲשֶׁר הֵם לְמַעַלָּה מְרוּה"ק מְיוֹסְדִים, ע"כ הֵם מֵאֵר מְעוֹרְרִים
אֶת לְבָבוֹת הָאֲנוּשִׁים
הֵלֵא הֵמָּה נִאֲמָרִים בְּסֵפֶר לִיקוּמֵי הַפְּלוּתֶיךָ

בְּחִמְתָּנוּ חִיבוּרֶיךָ אֲשֶׁר הִשְׁאֵרְתָּ אַחֲרֶיךָ הֵמָּה שִׁמְחוּנוּ אֲשֶׁרֵינוּ
תִּלְמִידֶיךָ וּבֶן דַּמְשֵׁק בֵּיתֶיךָ הוּא מִמְּתִיקַת דּוּבֶשֶׁךְ יִישְׁקִינוּ אֲשֶׁרֵינוּ
גַּעַר שְׁלֵא מִשׁ מִתּוֹךְ אֶהְלֶךְ הוּא דֶרֶךְ הָאֱמֶת יוֹרֵינוּ אֲשֶׁרֵינוּ

הלחן ט"ו

בְּדִבְרֵי עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עִמָּנוּ, וּמְפּוֹרְסֵמִי עִם אֶלְקֵי אֲבֹוֹתָם אֲבִינוּ, הָאֲסִפּוּ וּבַעֲוֵן הָאֱמֶת הִכִּיפוּ וְרָאוּ
אִם יֵשׁ בְּעַל תּוֹרָה כְּמוֹהוּ
הָאֱמֶת הַגִּידוּ וְאֵל הַבְּלָמָה, אִם כִּחְדָּשׁ חִידוּשֵׁי תוֹרָה כִּחִידוּשֵׁיהוּ חִסְדֵי דָוִד וְדוֹר כּוֹרְהֵי בְרִית עֲלֵי זְכוּתוֹ
אֵלֵינוּ הָאֲסִפּוּ וְדֶרֶךְ הַחֲסִידוֹת הָאִמְתִּי מִמֵּנוּ הִדְרָשׁוּ, וְדַרְכֵי הָאוּלוֹת תְּשַׁלְּכּוּ וּסְפָרֵי תִלְמוּדוֹ, הֵלֵא הֵמָּה
הַדְּרוּשִׁים אֲשֶׁר בְּסֵפֶר לִיקוּמֵי הַלְכוּתֶיךָ

הַתּוֹרָתֵינוּ הַקְּדוּשָׁה שִׁכְתָּב וּשְׁבַע"פ סִלְמַל וְתוֹרוֹמְסִיהוּ, וּבְכַמְסָה דִּילֵי דְהִיָּא קִלְמַסָּא בְּזַע יִמָּא דְאֹוִרֵיהָא וְיַעֲבִידוּהָ
וְהַקְּדוּסוֹת

שיר ייִדות

נחל נובע בְּקֹר חֲבֵמָה אֲשֶׁרֶיךָ שׁוֹכֵית לַעֲבוֹד אֶת בּוֹרְאֵךְ. אֵין דּוֹגְמַתְךָ
 וְאֲשֶׁרֶי תִלְמִידֶיךָ שׁוֹכֵי לַעֲמוֹד לִפְנֶיךָ וְלִילֵךְ בְּדַרְכֶיךָ
 וּבִכֵּן אָמְרוּ לְאֱלֹקִים מַה נּוֹרָא וּמַה גְּדוֹל מַחֲשַׁבוֹתֶיךָ
 שְׁנֵם אֲנַחְנוּ אֲזוּבֵי הַקִּיר וְקִמְנֵי עֶרֶךְ זָכִינוּ לְהִתְקַרֵּב
 וְעֵיצוֹתֶיךָ
 וּמַעֲשֶׂיךָ
 אֵלֶיךָ

תרו"ח

יְהִי חֲסֹדְךָ ייִ אֱלֹקֵינוּ לְנַחֲמֵנו. אֶת הָאֲבִידָה אֲשֶׁר אֲכַדְנוּ לְהַחְזִירָנוּ כְּבוֹא מִשִּׁיחַ צַדִּיקֵנוּ אֲשֶׁר יְהִי מִזֶּרַע רַבִּינוּ
 בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְלַעֲמוֹד לִפְנֵיהֶם בְּרַגְלֵינוּ. וְלִרְאוֹת בְּעֵינֵינוּ וּלְשַׁמֵּשׁ אוֹהֵם בְּיָדֵינוּ. וְלִשְׁמוֹעַ מֵהֶם חִדּוּשֵׁי

בְּאוֹנֵינוּ הוֹרָה
 מֵאוֹרֵיהֶם דַּעְתִּיקָא סְהִימָא שְׁאֲנוּ מִצַּפִּים שֶׁהִתְגַּלָּה בְּיָמֵינוּ. וְאִם ח"ו אֵין אֲנוּ זוֹכִים לְזֶה לְפִי מַעֲשֵׂינוּ

חִזְתִּינֶךָ שִׁיהִי זֹאת בְּחַיִּים
 נּוֹכָה עַכ"פּ לְאַחַר פְּמִירָהֵנוּ לְבוֹא אֵלֵיהֶם לְהַקְנִינוּ, וּמְדַיְנִים קָשִׁים וּמְרִים לְהַצִּילָנוּ. ע"י שְׁנוּכָה לַעֲשׂוֹת

בְּחַיֵּינוּ תְּשׁוּבָה שְׁלִימָה
 וְלִשְׁקֹר עַל דְּלֵתֵי חִיבוּרֵיהֶם וְסַפְרֵיהֶם, וּבִדְרֹךְ הָעֲצוֹת הַנְּאֻמִּים בְּלִיקוּטֵי מֵאֲמֵרֶיךָ וּבְלִיקוּטֵי

יְהִי חֲסֹדְךָ ייִ אֱלֹהֵינוּ לְהוֹשִׁיעֵנוּ. וּמַחֲלוֹי הַגּוֹף וְהַנֶּפֶשׁ לְרַפְּאִינוּ, וּמְכַל חַטָּא וְעוֹן
 וּמִן עֲרֵלָה לֵב הָאֵבֶן לְהַסִּירָנוּ מִמֶּנּוּ וְאֶת לֵב הַבָּשָׂר לְתַתּ לָנוּ, וְזִכְתָּ שׁוֹבָה שְׁלִימָה

לְהַשִּׁיבָנוּ וְאֶת צַדִּיקֵי אִמָּת לְקַרְבֵּינוּ, וְאֶת סַפְרֵיהֶם הַקְּדוּשִׁים לְלַמְּדֵינוּ, וְאֶת צִיּוֹנֵם הַקְּדוּשִׁים
 לְשַׁפֹּךְ שֵׁם שִׁיחְתֵּינוּ וְתַפְלָהֵנוּ כַּעֲשֶׂרָה מְזֻכָּרֵי

חֲכָר אֲנִי לְכָל יְרֵאֵי ייִ לְשׁוֹמְרֵי פְּקוּדֶיךָ, נִכְסָפָה וְגַם כְּלָהָה נִפְשֵׁי לַחַוּוֹת בְּנוֹעַם ה' וְלִבְקָר
 הוּא צִיּוֹנְךָ הַקְּדוֹשׁ וּבֵית סִדְרֶשְׁךָ. מִי יֵהֵן לִי כְּנֶשֶׁר בְּשָׁמַיִם דֶּרֶךְ, אוּ מִי יֵהֵן לִי אֲבֵר כִּיּוֹנָה לַעֲוֹף עַל

אֶת הַגְּבֻעוֹת וְעַל הַיַּמִּים לִירֹאֵךְ עַל כִּנְפֵי רוּחַ נֶלֶךְ, וְעַל עַבְדְּךָ אֲדָרָה עַד בֵּית אֱלֹקִים עַל יוֹם הַגְּדוּלָּה
 וְהַנּוֹרָא יוֹם

הוּא רֵאשׁ הַשָּׁנָה. לְנֶשֶׁק רַגְבֵי קְבוּרֶיךָ וְלִלְחַלַח קְרוּשֶׁת אֲבָנֶיךָ וּלְנֶשֶׁק עַפְרֵי קְרוּשֶׁת צִיּוֹנְךָ מִקִּים
 וְלַחֲבַר א"ע עִם הַחֲכָרִים לְהַתְּפַלֵּל בִּיחַד עִימָם כְּבֵית סִדְרֶשְׁךָ. לְכַלּוֹל תְּפִלוֹהֵינוּ עִם

וְאֶת נַפְשֵׁינוּ וְרוּחֵינוּ וְנִשְׁמוֹתֵינוּ לְקֶשֶׁר עִם נִשְׁמַתְךָ וְלִשְׁפּוֹךְ שִׁיחֵי וְתַפְלָתֵי וְלִבֵּי עַל קְרוּשֶׁת
 כַּעֲשֶׂרָה מְזֻכָּרֵי תְּהִלַּתְךָ וְלִיקוּטֵי

אֲחֵירֵי לְאֱלֹקִים עוֹד אֹדֵנוּ יִשׁוּעַת פְּנֵינוּ אֹמֵר לְנַפְשֵׁי מַה הִשְׁתַּוַּחְתִּי וּמַה תְּהַמִּי וְלִמָּה קוֹרֵר תִּלְכִּי. הוּא
 יִשְׁלַח אֹרֹךְ וְאִמָּתוֹ הֵמָּה יִנְחֹנֵנוּ, וּמִשְׁנֵיאוֹהֶם יִשְׁמְרֵנוּ וּבִדְרֹךְ הָאִמָּת וְהַיִּשָּׁר יִדְרִיכֵנוּ בְּזִכּוֹת מוֹרֵינוּ

וְנִזְכָּה לְהִצִּיא מִכַּח אֶל הַפּוֹעֵל כֹּל מַחֲשַׁבוֹתֵינוּ לְאִסּוּף כֹּל דְּרָשׁוֹת סֵפֶר לִיקוּטֵי הַלְכוֹת וְלַחֲבָרִם אֶל
 לִיקוּטֵי

יְרֵאֵךְ יִרְאוּ חִיבוּרֵי אֲסִיפַת לְקִיטָהי*) וְיִשְׁמַחוּ בְּמִנְחָתִי לְלַמֹּד וְלִלְמַד לְשַׁמֹּר וְלַעֲשׂוֹת וְלִקְיִים כִּי זֶה כֹּל
 אֲוִלֵי אֲבָנָה עַל יָדֶם גַּם אֲנִי וְאֲזַכָּה לְהִשׁוּבָה שְׁלִימָה לַעֲת. זָקְנָתִי כִּי זֶה מִגְּמַתִּי ע"י שְׁקִירָתִי בְּלִימּוֹד

סַפְרֵי לִיקוּטֵי
 וּסַפְרֵי לִיקוּטֵי

יִכּוֹנוּ דְרָכֵי לִפְנֵי כֹל שׁוֹמְרֵי חוֹקֶיךָ, אֲדַבְרָה נֶגֶד מַלְכִים וְלֹא אֲבוֹשׁ בְּאִסְיַת לִיקוּטֵי
 אֲנִי נַפְשֵׁי לְכַתִּיבוֹת יְהִיבֵת אֶת נִאֲמָנִים מֵאֲמֵרֶיךָ וְלַחֲבָרִם אֶל אֲמִירָה נְעִימָה שֶׁל דְּרוֹשֶׁיךָ

הַלְכוֹתֶיךָ הַנְּאֻמִּים כְּכַפֵּר לִיקוּטֵי

לְכָל חִיבוּרֵי אֲשֶׁר יִחוּבֵר יֵשׁ בְּעוֹלָם דִּיעוֹת שׁוֹנִים מִשְׁמַאֲלִים וּמִיִּסְיָנִים מְלַעֲיָנִים וּמִשְׁבַּחִים אֲקוּוֹה לְהַ
 אֲשֶׁר חִיבוּרֵי אֲסִיפַת לְקִיטָהי זֶה יִישָׁר בְּעֵינֵי כֹל אֲנָשֵׁי שְׁלוּמֵינוּ הַמֵּאֲמִינִים, יַעַן דְּלִית פֶּה מְגַרְמֵי כְּלוּם

וְכֹל מִלֵּאכְתּוֹ הוּא רַק לְאִסּוּף הַדְּרוּשִׁים שֶׁל סַפְרֵי לִיקוּטֵי הַלְכוֹת וְלִיקוּטֵי

מֵאֲמֵרֶיךָ לָכֵם

*) כּוֹנְנָתוֹ עַל הַנּוֹרָא אֲשֶׁר עֲרִיין בְּכַתּוּבִים הֵמָּה.

שיר ידידות

ח

מאד עלינו נפלאו דברי לקימת סמטריך אך להם זכינו ואיה איפה זכויותינו שאליהם
 לך לקרבינו ושטך יחופף עלינו בקריאתינו. הלא חשבנו מעשינו ואנו דומים לנגדך
 כנוצה הדקה וכפיח הבכשן כאשר ינשב עליהם הרוח ואיננו. אין זה אלא טחסד ה'
 נכשש ומסנולת נשמותינו המושרשים

מאלקינו דרכי עוונותינו לכלי ינברו עלינו מסך לרחקינו. והוא רחום יכפר עוונותינו ויבחר אותנו
 באמה לקרבינו. ומטוב ביהך וקדוש היכליך להשביענו, נוראות בצדק הענינו, ומכל קצוי ארץ וים
 רחוקים לציונך
 הקדוש להביאנו. לשפוך שם שיחותינו והפלתנו בעשרה מזמורי

לדוד דוד נספר עוצם מעשיך. אבות לבני יודיעו את אמתהיך, את אשר ישני פה ואת אשר איננו
 פה יודע להם נוראות נבורתיך, ועל ה' אלקינו נכמח שהוא יסיר את מחלוקתיך, ויסכר פי זדון
 אנשי מלחמהך, ויודע בעולם נפלאות גדולתיך ויקר הפארה

לכה דודי נצא השדה נלינה בכפרים נשכימה לכרמים
 נראה הפרחה הנפן פתח הסמדר הנצו הרמונים
 שם אתן את דודי לך. הדוראים נתנו ריח ועל פתחינו כל מגדים

הרוח כ"א

לך דודי נקשר עשיית מצוותינו והפלתנו ואתה העלה אותם דרך ארץ קרשינו וכיה מקדשינו לפני כוראנו
 להיות לרצון ולריח ניחוח לפני מלכינו כאישים וכניחוחינו, נצא השדה נלינה בכפרים נשכימה לכרמים אל תקרי
 בכפרים אלא בקברים, נצא השדה נלינה בקברים. גם כאשר הנצא נפשינו, והנף יצא לשדה בוכים וילין
 בקבורתינו, גם שם ירו הקדושה האחונו ויהי בסעדינו, ומשאל החתית יוציאנו כאשר בחיים חיותו הבטיחנו,
 נשכימה לכרמים גם הנפש אשר יעלה למעלה גם שם יהי בעזרנו, להשפיט את הכנדים הצואים מעלינו,
 וילכיש מחלצות אוהנו וישכים לעלות הנפש לכרמינו כרם ה' צבאות את כל אחד למקומו, נראה הפרחה
 הנפן פתח הסמדר הנצא הרמונים גם לעה התחי' גם אז לא העזיבו, והעסיק בתקן נפשינו ותראה שיפרח
 נופינו, ויעמוד בתחי' שפלותנו, והפתח ותהקן את סמדר מעשינו, והניץ ותאיר רימוני מצותנו, שם אתן
 את דודי לך, גם שם ההן את דודך לנו ולא השכחינו ולא העזיבו, הדוראים נתנו ריח ועל פתחינו כל
 מגדים, גם לעה חירוש העולם לעתיד גם אז העמוד לימינו, והעסיק בתיקונינו לכפר על נפשינו, שהדוראים
 שלנו שני דוראים המובות והרעות שניהם יחד ריח טוב יהנו, ואו ההענג נפשינו בהעניג רוחנו, בכל מיני
 מגדים שעל פתחינו, ולכל זה נזכה כאשר בספריהם הה' שקידתינו, ובדרכיך הישרים ועצותיך היקרות תהי'
 הליכתנו, ונשיבה בהשוכה שלימה לפני מלכינו, ונשפוך שיחותינו והפלתנו על ציונך הקדוש בעשרה
 מזמורי תהלהיך ובליקטי הפלתיך

הרוח כ"ב

בינו גא ישועה ה' אשר עשה עמנו כל אנשי שלומינו. זכרו תורת משה ללמרה ואת מצויהיה הלמדנו,
 ולברכה ההי' עמלנו בספרי אדונינו מורינו ורכינו, אשר לקיום מציה ההורה
 נהפוך בהם ונהפוך בהם ומהם לא יזינו יצרינו, אשרינו
 שוכנו לידע מספרי חיבוריך, חזקי ידים רפות ואמצו ברכים כושלות למה העצלו ועל מה תעצבו
 ולמה תפחדו הלא ה' אלקינו עמנו, ואתנו
 ואיש אשר רוח אלקים בו שלח לנו הוא אדומ"ר וצ"ל אשר הולך לפנינו ולוחם את
 אהם אבנים ומים ומיד תשאנו. והוא יבנה בתים יקרים לצרכינו להשהעשע שם נפשינו
 בעולם הכא אחרינו, אשרינו מה טוב חלקינו ומה נעים

מביאנו
 ואשרינו
 ואצלינו,
 מלחמתנו,
 ונשמותינו,
 גדלנו

